

✕ Jesu opstandelse – en historisk begivenhed

Introduktion til lederen

Kristendommen har altid mødt modstand fra personer, der har påstået, at kristendommen er irrationel, overtroisk, absurd og upålidelig. Noget af det vigtigste i kristendommen, Jesu opstandelse fra de døde, har oftest været under angreb. Mange kritikere har prøvet at bortforklare Jesu opstandelse, men denne historiske begivenhed kan bare ikke bortforklares. Målet med teensamlingen er, at vise teenagerne, at der er god dokumentation for, at Jesus virkelig er opstået. Når teenagerne kender til argumenterne for Jesu opstandelse, kan det være med til at styrke dem i deres tro og udrustet dem til at møde modargumenter.

Bibelstudie

Inddel teenagerne i grupper med en leder i hver gruppe. Print på forhånd et passende antal af bibelstudiemanualen herunder. Overvej, om det er en god idé, at printe så mange, at teenagerne kan få et sæt hver, som de kan tage med hjem bagefter, eller om det kun er lederen i gruppen, som skal sidde med et eksemplar.

Opgave

For at bearbejde stoffet en ekstra gang, er der her et forslag til en opgave, teenagerne kan lave efter bibelstudiet (man kan evt. vente med opgaven til næste gang, I samles)

Inddel teenagerne i grupper, der hver laver replikkerne til et skuespil. Bagefter opfører grupperne skuespillene for hinanden. Her er tre scenarier at vælge imellem:

1. Lav et skuespil, der foregår et stykke tid efter Jesu død og opstandelse. Forestil jer, at disciplen Peter er kommet i retten, og bliver anklaget for, at han og de andre disciple skulle have stjålet Jesu lig, da det lå i graven. Lav replikker imellem Peter og anklageren, der argumenterer for og imod.
2. Lav et skuespil, som handler om en kristen og en ikke-kristen, der kommer til at snakke, om Jesus virkelig er opstået fra de døde. Snakken kommer også ind på, hvilken betydning det har for dem selv, om Jesus er opstået eller ikke opstået.

3. Lav et skuespil, der foregår i en gymnasieklasse. Det er en religions-time, hvor klassen har besøg af en eller to kristne fra KFS's leder-træningscenter. Klassen kommer med alle mulige argumenter for, at Jesu opstandelse er opdigtet. KFS'erne svarer.

Ved at skrive skuespillene selv, lærer teenagerne ekstra meget. Hvis man alligevel ikke synes, man vil prioritere tid til, at teenagerne selv formulerer skuespillene, kan man nøjes med at opføre skuespillet, som er nederst i dokumentet. Det er et eksempel på scenarie 1. Det kan sagtens blive godt uden, at man lærer replikkerne udenad.

✕ *Bibelstudie-manual: Jesu opstandelse – en historisk begivenhed*

Jesu opstandelse er den vigtigste historiske hændelse, der nogen sinde har fundet sted. Igennem tiderne har der været mange kritikere af kristendommen, som har prøvet at bortforklare opstandelsen.

- ▲ Synes du, det er svært at tro, at Jesus virkelig blev levende igen efter korsfæstelsen? Hvorfor/hvorfor ikke?

Læs Matt. 27,57-28,15.

Vi skal nu undersøge dokumentationen for Jesu opstandelse

Graven var tom

Langfredag blev Jesus lagt i en grav, som var udhugget i en klippe, og en meget stor sten blev væltet for graven. Et godt argument, for at Jesus opstod, er simpelthen, at graven var tom søndag morgen! Om søndagen, da kvinderne kom tilbage til graven, væltede en engel jo stenen fra graven og viste dem, at Jesus ikke var i graven mere. Englen sagde, at Jesus var opstået fra de døde.

Men efter Jesus blev lagt i graven, havde jøderne fået den tanke, at Jesu disciple måske kunne finde på at stjæle liget, og bagefter komme og vise, at graven var tom, og sige, det var fordi, Jesus var opstået.

- ▲ *Hvad gjorde jøderne for at forhindre, at disciple stjal Jesus lig?*
- ▲ *Hvordan tror du, disciplene havde det langfredag?*
- ▲ *Hvad er chancen for, at disciplene havde haft mod og overskud til at stjæle Jesu lig fra graven umiddelbart efter, de havde oplevet, at deres elskede Mester var korsfæstet? De havde håbet, at det var "ham der skulle forløse Israel" (Luk. 24,21), og nu var han død! Og hvad med dem selv? Var jøderne nu også ude efter dem?*

I bibelafsnittet læser vi, at nogle af de romerske vagter forlod graven for at gå ind til byen og fortælle ypperstepræsterne om englen, der steg ned fra himlen og væltede stenen fra graven, og om den tomme grav.

- ▲ *Hvad bestak jøderne soldaterne til at sige?*

Det var usædvanligt, at nogle af vagterne forlod deres post. Den romerske militærdisciplin var nemlig meget streng. Hvis en vagt forlod sin post, kunne han blive slået ihjel ved at blive brændt levende. Hvis det ikke stod klart, hvilken soldat, der ikke havde overholdt sin pligt, ville de overordnede vha. terningkast finde frem til, hvilken af soldaterne, der skulle straffes.

- ▲ *Når man hører om den strenge romerske militærdisciplin, hvor stor er chancen på en skala fra 1-10 så for, at alle vagterne havde sovet på deres vagt?*
- ▲ *Tror du, at de romerske soldater eller de religiøse jødiske ledere havde fjernet Jesu lig fra graven? Hvorfor/hvorfor ikke?*

Alt tyder på, at romerne og de religiøse ledere ikke stjal Jesu lig. De ønskede jo, at liget forblev sikkert opbevaret i graven - med graven forseget og bevogtet for at demonstrere, at Jesus var død. Hvis jøderne alligevel skulle have taget liget væk fra graven, ville de have fundet det frem, da disciplene begyndte at forkynde om Jesu opstandelse. Det havde med det samme kunne stoppe forkyndelsen om Jesu opstandelse effektivt.

Husk i øvrigt på, at man vidste nøjagtigt i hvilken grav Jesus var lagt. Alle, der ville, kunne gå ud til graven efter påskedag – kigge ind i den og forsikre sig om, at Jesu lig var væk. Graven var tom på trods af forskellige forholdsregler. Men hvad der er endnu bedre, er, at Jesus bagefter viste sig i levende live.

- ▲ *Men var Jesus egentlig helt død? Læs Mark. 15,44-45 og Joh. 19,33-35.*

Da Jesus havde udåndet, stak en soldat ham i siden med et spyd, og der kom straks blod og vand ud. Det var et tegn på, at døden var indtrådt. Korsfæstelsen, torturen og spyddet i siden var dødbringende, men skulle Jesus endnu ikke have været stendød, ville han være omkommet, da han lå efterladt i graven.

- ▲ *Men hvad nu, hvis vi forestiller os, at Jesus alligevel kun var halvdød, da han lå i graven, og at han alligevel havde haft kræfter til at slippe ud af graven og var kommet hen til disciplene? Hvordan havde hans tilstand så været?*

Påskedag havde Jesus ikke desperat brug for lægehjælp. Han trådte frem som dødens overmand.

Den tomme grav er simpelthen et stærkt bevis på, at Jesus opstod.

De kvindelige vidner

En helt anden ting, som er værd at lægge mærke til: Det drejer sig om det, der står i Bibelen om kvinderne i forbindelse med Jesu opstandelse. Det var kvinder, der først så den tomme grav og hørte budskabet om Jesu opstandelse. Og det var kvinderne, som fortalte om det til disciplene. Hvorfor er det egentlig interessant? I vores samfund er det naturligt med

ligestilling mellem mænd og kvinder, men sådan var det ikke for jøderne i det første århundrede. Kvinderne havde lav status, og i den kultur var det ikke tilladt for kvinder at vidne i en retssag. Det er bemærkelsesværdigt, at Bibelens forfattere så klart beskriver, at kvinderne var de første vidner til Jesu tomme grav.

Læs Luk. 24,9-11.

- ▲ *Kunne beretningen om kvinderne ikke få datidens folk til at argumentere for, at når det var kvinder, som havde fortalt det, kunne man ikke regne med det?*
- ▲ *Hvis forfatterne til evangelierne ikke skrev fuldstændig sandfærdigt om Jesu opstandelse, hvorfor skulle de så inkludere informationen om kvinderne, som de første vidner? Hvorfor ikke bare lade være med at skrive, at det faktisk var kvinder, som først opdagede Jesu tomme grav?*
- ▲ *Hvordan kan beretningen om kvinderne ved den tomme grav være et bevis for os i dag på Bibelens troværdighed?*

Øjenvidner

- ▲ Når man skal have opklaret en sag, er det godt for politiet og en dommer at have øjenvidner. Dvs. personer, der med egne øjne har set en hændelse. Hvis der er mange øjenvidner til samme begivenhed er det ekstra godt – hvorfor?

Den opstandne Jesus viste sig faktisk for ret mange mennesker, inden han fór til Himmels. Læs hvad Paulus skriver til korinthierne i 1. Kor. 15,3-6.

- ▲ *Hvor mange mennesker er her nævnt, som så Jesus efter hans død og opstandelse?*
- ▲ *Synes du, der er tilstrækkelig mange øjenvidner til at bekræfte, at Jesus er opstået?*
- ▲ *Hvorfor giver det ekstra troværdighed, at Paulus skriver: ”de fleste af dem er endnu i live”?*

Læs også hvad Lukas skrev i Apg. 1,1-3.

Martyrer

- ▲ Ville du være villig til at dø for noget, du ved ikke er sandt. Hvorfor/hvorfor ikke.
- ▲ Tror du, disciplene havde været villige til at gå igennem forfølgelse, der kunne have døden til følge, hvis de vidste, at Jesus i virkeligheden slet ikke var blevet levende igen, og at der dermed ikke var noget virkeligt håb om et evigt liv i Himlen? Hvorfor/hvorfor ikke?

De første kristne oplevede intens forfølgelse både fra jøderne og romerne. Mange døde martyrdøden pga. deres tro på Jesus. Hvorfor var de første kristne villige til at gå i døden for deres tros skyld? De var overbe-

vist om det historiske faktum, at Jesus var opstået fra de døde. De var helt sikre på, at Jesu opstandelse slog fast, at Jesus var Guds søn og verdens frelser.

Afslutning

- ▲ *Hvilken af begrundelserne for, at Jesus er opstået fra de døde, synes du er mest overbevisende?*
- ▲ *Hvorfor er Jesu opstandelse den vigtigste historiske hændelse, der nogen sinde har fundet sted? Og hvad har det af betydning for dig?*
Læs 1. Kor. 15,16-20. Giv en kort forklaring på det, Paulus her skriver.

Anvendt litteratur:

- Reza Zadeh: LIVE Apologetics, www.reasonablefaith.org

Bearbejdet af Andrea Nygaard Christensen

■ Dramastykke

Denne opdigtede historie foregår et stykke tid efter Jesu død og opstandelse. Forestil jer, at disciplen Peter er kommet i retten anklaget for at have stjålet Jesu lig.

Roller: Peter, en anklager, en dommer, tilskuere, evt. nævninge

Anklager: Kære dommer. Som du ved, levede der for nogle år siden en mand her i Israel, som hed Jesus. Jesus fra Nazaret gik rundt i landet og prædikede falsk lære, om at han var Guds søn. Det skabte meget røre i hele landet, men heldigvis blev Jesus dømt til døden for gudsbespottelse. Han blev korsfæstet og begravet. Kort tid efter påstod Jesu disciple, at Jesus var opstået fra de døde – altså var blevet levende igen. Jesu lig var nemlig ikke i graven søndagen efter, han var blevet begravet. Og det er jo forfærdeligt. Tænk, at Jesu disciple har brudt ind i graven og har stjålet Jesu lig i al hemmelighed. Bagefter har de så løjet for en stor mængde mennesker og ført dem bag lyset ved at fortælle, at Jesus skulle være opstået fra de døde. Det er på tide, at Jesu disciple bliver straffet for at have vandaliseret en grav, og det må være disciplen Peter, som er leder af gruppen, der har det største ansvar i den her forbrydelse.

Peter: Kære dommer. Da vores Herre og mester blev taget til fange, var jeg fej og bange. Jeg turde ikke vedkende mig, at jeg var en af hans disciple. Om fredagen blev han så korsfæstet, og jeg var totalt nedbrudt. Jeg havde stolet fuldt og fast på, at han var Messias, som skulle frelse os, og nu var han død. Jeg var også frygtelig bange. Hvad ville der ikke ske med os disciple, når man kunne finde på, at slå vores mester ihjel på den grusomme måde? Jeg viste ikke engang min Herre og mester den ære at være med til gravlæggelse. Set i lyset af, hvor bange jeg og de andre disciple var, er det helt utænkeligt, at vi skulle have haft mod til at nærme os graven og stjæle Jesu lig. Graven var jo endda bevogtet. Men søndag morgen blev jeg fuldstændig overrasket. Nogle kvinder, som også havde fulgt Jesus, kom og fortalte os disciple, at graven var tom - at de havde set en engel ved graven, som fortalte at Jesus var opstået.

Anklager: Hvad er det for et argument at komme med! Nogle *kvinder* havde set...! Kvinders udsagn kan man jo overhovedet ikke bruge til noget i en retssag.

Peter: Det er jeg klar over, men det viser bare, hvor sandfærdigt vi gengiver, det, der skete den søndag morgen. Hvis vi selv havde fundet på det hele, ville vi naturligvis have digtet, at det var *mænd*, som var de første vidner om, at Jesus var opstået. Da kvinderne fortalte os om det, troede jeg heller ikke på det. Jeg løb derfor ud til graven, og ganske rigtigt, var den store sten rullet væk, og det eneste jeg så, var de ligklæder, som Jesu lig havde været pakket ind i. Jeg var forundret. Men det, som er helt fantastisk og virkelig overbeviste mig om, at Jesus var blevet levende igen, var, at jeg selv mødte ham.

Anklager: Du var jo så overvældet af sorg og følelsesmæssigt uligevægtig, at hvem som helst kunne komme hen og sige til dig, at han var den opstandne Jesus, og så ville du tro på det!

Peter: Men det var ikke kun mig, der mødte Jesus i levende live. Han kom også hen til os disciple, imens vi alle sammen var samlet. Vi kunne alle genkende ham, og han viste os naglemærkerne i hans hænder.

Anklager: Så var det nok Jesu genfærd i så.

Peter: Nej, nej. Genfærd har jo ikke muskler og knogler, og de spiser heller ikke mad. Jesus spiste faktisk med os. Vi kunne røre ved ham, og han talte til os.

Anklager: Nåå... så var han nok slet ikke død, da han blev lagt i graven. Efter han var blevet alene i graven, rejste han sig op, tog ligklæderne af, skubbede selv stenen væk, og gik hen, hvor han vidste, at I disciple var forsamlet.

Peter: Da Jesus havde udåndet, stak en soldat ham i siden med et spyd, og der kom straks blod og vand ud. Det var et tegn på, at døden var indtrådt. Korsfæstelsen, torturen og spyddet i siden var dødbringende, men skulle Jesus endnu ikke have været stendød, ville han være omkommet, da han lå efterladt i graven. Men hvis vi nu forestiller os, at Jesus alligevel kun var halvdød, ville han næppe have haft kræfter til at komme hen til os. Og var han endelig kommet, havde han jo haft desperat brug for lægehjælp. Det var slet ikke sådan, vi mødte ham. Vi mødte ham som dødens overmand. Han havde vundet over døden og gjort det muligt, at vi, når vi tror på ham, også kan få et evigt liv i Himlen engang.

Anklager: Jeg er stadig overbevist om, at det bare er en opdigtet historie, I disciple har fundet på.

Peter: Men det er jo ikke kun os, disciple, og kvinderne, der så Jesus i live. Han viste sig også for over 500 mennesker på én gang. De fleste lever stadigvæk, så kære dommer, du kan jo indkalde nogle af dem i retten og få dem til at vidne, om det, de har set. Sig mig en gang: Hvor mange vidner er der brug for i sådan en retssag her? Jeg troede, at man kunne dømme bare ud fra 2 eller 3 vidners udsagn. Men der er altså over 500 vidner på, at Jesus er opstået fra de døde.

I øvrigt vil jeg gerne fortælle, at det er ypperstepræsterne og de ældste, der har fundet på, at vi skulle ha' stjålet liget. De bestak gravvagterne med en større sum penge. Vi er ikke løgnere og bedragere. Flere af mine medkristne brødre og søstre er blevet dræbt, fordi de forkyndte evangeliet om Jesus, og det vil sandsynligvis gå mig på samme måde. Men jeg forkynder sandheden. Jesus døde og opstod, og han er vejen, sandheden og livet. Det budskab ville jeg ikke være villig til at gå i døden for, hvis jeg vidste, Jesus slet ikke var opstået.

Herefter kan man lade retten lave sin vurdering, og dommeren kan komme med afgørelsen.